

Vztahem zapni a Poplór, tak se jmenují nové desky liberecké pop-folkové kapely [Jarret](#) a moravského písničkáře

[Tomáše Kočka a jeho Orchestru](#)

, které se křtily 7.6.2006 v Paláci Akropolis v Praze. Vydalo je hudební vydavatelství Indies records.

Obě tělesa se snažila ukázat své písně tak, jak je nahrála na desky. Živé podání tedy vyžadovalo použít takzvaný "halfplayback". Zatímco u Jarretu jsme si již zvykli, že své písně doplňují o předtočené smyčky, u Tomáše a Orchestru to bylo trochu novátorství.

Tomáš Kočko dlouho tajil nejen název nové desky, která vychází 3 roky po poslední řadové nahrávce **Do tanca**, ale i písně samotné. Na nahrávání se podílelo přes tři desítky hudebníků a nahrávka samotná mísí různé styly. Na Tomášových stránkách se 14 dní před křtem objevila první singlová ukázka - píseň **Česká**, na kterou fanoušci, odvozeno z příspěvků

Jarret na ilustr. snímku z Prázdnin v Telči

foto: Vítek Školník Urban ©

v knize návštěv na stránkách www.kocko.cz, reagovali značně rozporuplně. Dávala totiž najevo, že Tomáš se hodlá ubírat cestou středního proudu. Z jedné písně si však ucelený obrázek o dalších osmi neuděláte.

"Halfplayback" prvnímu interpretovi spíše uškodil. Na pódiu bylo pár lidí, ale z beden se šířil do několika řad stojících lidí takřka orchestrální zvuk. Působilo to trochu toporně a ztráta energie oproti běžnému "akustickému" koncertu Orchestru byla znatelná.

Deska **Poplór** je truc podnik proti, cituji z bookletu: "*všem parazitům lidové písně*". V nové kolekci se odráží celoevropské folklórní tradice, které jsou tu zastoupeny vždy po jedné písni.

Dvě psal přímo Tomáš Kočko. K oběma se nechal inspirovat knihami z žánru fantasy. K napsání písně

Severská

ho přiměla povídka z knihy Les kostí spisovatele Roberta Holdstocka a ke složení písně

Pohanská

slovenský spisovatel

[Juro Červenák](#)

. Ten virtuálně přes mobilní telefon desku křtil a popřál jí, aby se hlavně prodávala.

Jarret šel se svým příběhem lásky a nevěry jinou cestou. Písně z nové desky ***Vztahem zapni*** dostatečně ohráli během loňského roku i s důkladným vysvětlením svého pohárového příběhu (pro neznalce tarotu - karty velké arkány s poháry popisují zrod i pády partnerského vztahu). Samotný nástup ansámblu, i zde doplněný o řadu hostů, vypadal spíše jako ledabylé zvučení, což však patřilo k programu, a už za prvních zvuků úvodní písně bylo jasné, že hvězdy jsou na podiu a že je nic nerozhází.

Nehráli jen písně z nového kulatého zrcátka, ale i starší věci. Hanka Skřivánková opět zpívala jako o život a svými gesty a mimikou opět doplnila energii celku. Při písni Spustil se jsem skutečně zaslzel smutkem.

I když u Jarretu je "halfplayback" samozřejmost, tak na křest si přece jen pozvali řadu hostů. I samotný producent desky Martin Ledvina si v samotném závěru zazpíval a zahrál na kytaru.

Pro Jarret to bylo druhé křtění, to první proběhlo v květnu v Liberci. Nevím, zda-li vypadalo stejně, nebyl jsem tam. Tady se však projeví zvěřecí pud, to když závěrečná píseň *Zvěrokruh* hrála dál z nahrávky, ale muzikanti už svírali perlivé nápoje a pálili zátky ke stropu sálu, polévali sebe i diváky. I jedna z lahvinek se dostala do rozvášněného publika. Přídavky byly jasnou samozřejmostí.

Nyní už nezbyvá než popřát oběma deskám, aby se divákům líbily a dobře se prodávaly. To proto, aby vydavatelství Indies mělo korunky na další CD, třeba i jiných hudebních sešlostí, a obě kapely, tedy Kočkův Orchestr a Jarret, aby nepřestalo bavit hrát a tím nás těšit.